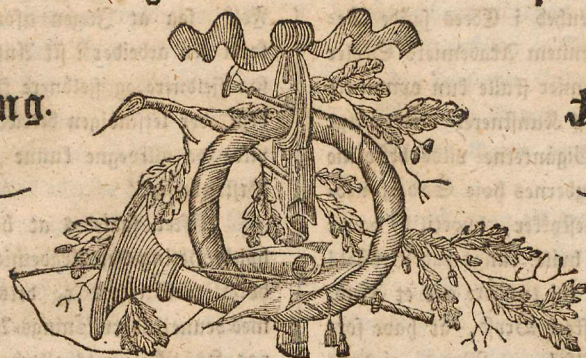

R i ø b e n h a v n s = P o s t e n .

Fjerde Aargang.
No. 79. 1830.

Fredagen den
2. April.

Kunstakademiets Høitidelighed,

den 31te Marts 1830.

(Stuttet.)

Dette vigtige Emne, der omfatter Begrebet om Kunstens Væsen og Betydning, udviklede Taleren paa følgende Maade:

”Forði paa den ene Side Kunstens lavere Sphære griber ind i og er at betragte som et Haandværk, og paa den anden Side Haandværkets høiere Sphære griber ind i Kunsten og er at betragte som en Kunst, troer ofte Unglingen, at den tekniske Færdighed, hvorved han dog kun er udrustet til at blive en duelig Haandværker, er et Talent, hvorved han er kaldet til at vorde Kunstner, og stræber saaledes, ledet af det forføngelige Kunstnernavn, til et Maal, der fordrer al hans Tid og Flid, uden at han opnaaer Andet end den bittere Erkjendelse: at han, ringeagtende sit sande Kald, har anvendt sine bedste Læreaar i en frugtesløs Stræben. — I Akademiets Bygningskoler ligger denne Anstødssteen ikke saa farligt, fordi sjældent Noget vælger dette Curfus, uden at han, jevnside den theoretiske Veiledning i Akademiet, lærer den praktiske Anvendelse paa Byggepladsen eller i Værkstederne. Udvikler han sig ikke til, som Architect, at betrede Kunstens Bane, saa har han dog, ved den Underviisning, han har nydt i Akademiet, lært at forædle sit Haandværk, og hans akademiske Nar blive ham altid til Fordeel. — Det samme kunne vi ogsaa anføre med Hensyn til Ornamentkolerne. Ingen fuldender dette Curfus uden i den Hensigt at forædle sig som Haandværker. — Hvor onskeligt vilde det derimod være, om ogsaa Frihaandskolerne kunde siges at føre Unglingerne ad saa sikke Veie?

— Med det største Antal af dem, der besøge de lavere Frihaandskoler, er dette vel Tilfældet, fordi Akademiet ved at give Afgang til Underviisningen tager særdeles Hensyn til dem, der ere i Lære hos Haandværkere, men der er paa denne Veie lokkende Sirener, som saa let bedraare det unge Hjerte og lede dem ud paa andre Veie. Her hedder det saa ofte: Jeg vil være Kunstner! som om det var nok at besitte sig paa at vorde det! — Ja selv af Forældre møder man ikke sjældent det Svar, naar der spørges om deres Hensigter med at lade Sønnen indtræde i disse Skoler: ”Han skal være Kunstner! han har Anlæg!” og saaledes opoffre de ikke sjældent Drengens Lykke for en daarlige Forføngelighed. Smidlertid oppoer han under dette Haab, uden ofte at lære stort andet end at copiere, og omsider staaer han da, efterat han med en, iøvrigt roesværdig, Flid er vundet op i de høiere Skoler, paa et Standpunkt, hvor det nu for Alvor gjælder, om han ogsaa virkelig er født til Kunsten, om han er af Naturen saaledes udrustet, at han kan blive en udmærket Kunstner, thi uden dette vilde det have været ham selv og Staten gavnligere, om han dog havde lært et Haandværk. — Nu at rette denne Feil og at vælge en anden Bane, er vistnok sildigt og vanskeligt — dobbelt vanskeligt, fordi et saadant Forsæt først har at kæmpe imod den altid fristende Forføngelighed. Dog — seer selv hvad det opnaaes ved at ville stampe imod Braaden, — den trykkes kun dybere ind i Foden, og Saaret vil Nar for Nar blive smerteligere. — Hører da disse Alvorsord, I Mænge, som vove Eder ud paa Kunstens Bane, alene med den Krands for Diet, der bliver kun Faa, — men Kaldede — til Deel! Der trænger ingen uindviet sig ind i Kunstens Helligdom! Prøver Eder derfor selv med alvorlig Efters-

tanke, med fordringsløs Hengivenhed i Eders sande Bestemmelse! Eders Fremgang igjennem Akademiets Skoler afgjør det ikke; — de første Præmier skulle kun opmuntre Eder; men de stemple Eder ikke til Kunstnere. Giver Igt paa hiint Oldtidsfagn, at da Giganterne vilde bestorme Olympen, for at sætte sig paa Gudernes høie Søder, nedstyrtes de i Dybet, og de Klippestykker, hvortil de havde klynget sig fast, kom dem til at hvile tungt paa Dryftet! Læg dette Billede til Advarsel; thi tungere end et Fjeld, hviler den Bevidsthed paa Menneskets Bryst, at have forfeilet sit brugbare Livs Bestemmelse! — Men — i dette Mødelik, da Akademiet heitideligen er forsamlet for at belønne dets flittige og talentfulde Elever, — skulde nu ikke snarere Opmuntringer lyde dem imøde, end Advarsel? — Det er ikke for Kunsten vi ville advare Eder! Lykkelig den Ungling, som betræder Kunstens Bane, ledsaget af en Genius, og tifold lykkelig, om han for dens Skyld er beredt til at gjøre Uffald paa mange jordiske Goder, tilfreds med den Verden, han mere og mere udvikler i sit unge Kunstnerhjerter. Ham kunne vi ikke advare; thi han har en himmelsk Genius til Ledfager! — Men atter og atter ville vi paaminde og advare den, der i Valget af Kunstens Bane søger et jordiskt Gode, — hvem Kunstnernavnet er den største Tillokkelse; thi ham ledsager ingen Genius; det er Forsængeligheden under Maske, der fører ham, og for sildigt vil han opdage, at Fakkelen var et Irllys, naar han staaer paa Kanden af en Ufgrund.”

”Meget er lykkedes denne Stiftelse under en stadig Fremvæxt og en altid mere og mere omfattende Virksomhed! Den har baaret og vil med Himlens Bistand endnu længe bære hertlige Frugter. Den indre Orden i Akademiets Skoler er mærkeligen fremelsket ved hensigtsmæssige Midler, og der er Intet efterladt, som kunde tjene til at fremme Underviisningens Meddelelse og Ufbenyttelse. Der hæver sig ingen talentfuld Ungling i Mængden uden at hans Fremskridt jo følges med glad Opmærksomhed, og det mangler ham ikke paa Opmuntring, Veiledning og Bistand. — Men dette skeer ingenlunde for at han skal blive Kunstner, saafremt han ikke dertil har et høiere Kalb. Kun at han skal vorde duelig — Kunstner eller Haandværker — dette er Hovedsagen! — Maatte en høiere og alvorligere Erkjendelse af Kunstens sande Væsen og Betydning mere og mere aabenbares; maatte Haandværksstandens Ugtelse og Uværdighed altid mere og mere føles og fattes af det hele

Folk, saa at Ingen uforstandigen ringeagter den Stand fordi den arbeider i sit Ansigts Sved, — saa vilde der ogsaa sieldnere og sieldnere frembyde sig sørgelige Exemppler for dem, der letfindigen betræde Kunstens Bane, og Akademiet vilde da allevegne kunne see glædelige Virkninger af dets Bestræbelser.”

Efter saaledes at have overveiet hvorvidt og under hvilke Betingelser Akademiet er istand til at fyldestgjøre dets høifalige Stifters og dets allernaadigste Beskytters Billie med dennellunderviisnings-Anstalt, ommeldte Valeren det Tegnet paa Hs. Majestæts allerhøieste Tilfredshed, som Akademiets Directeur, Hr. Prof. Eckersberg, dets Professor ved Modelskolen, Hr. Prof. Lund, og dets Medlem Prof. Landskabsmaler Møller, have modtaget derved, at Hs. Majestæt allernaadigst har udnævnt dem til Riddere af Dannebrogen; ligesom og, at det har behaget Hs. Majestæt at udnævne Akademiets Professor Billedhuggeren Etatsraad Thorsvald sen til Commandeur af Dannebrogen.

”Om denne Kunstner”, vebblev Valeren, ”hvis Navn vi saa gjerne nævne, saa ofte vi festligholde denne Dag, er det noksom bekjendt, at han ved Begyndelsen af indeværende Aar har tiltraadt en Reise til München, for der at overvære Opstillingen af det af ham udførte Monument over Hertugen af Leuchtenberg. Han agter paa Tilbagereisen at opholde sig i Carrara, for der at lægge sidste Haand paa den til Metropolitankirken bestilte Kristusstatue i Marmor. De Arbeider, der i den sidste Tid ere fremgaaet fra hans Haand, ere: Et Gravmæle over Dienlægen Bacc a, hvortil Kunstneren i et Basrelief har fremstillet Tobias, som helbreder Faderens Syn, hvilket Arbeide er bestemt at opreises paa en Kirkegaard i Pisa. Et andet Gravmonument har han udført ifølge Bestilling af en Englænder ved Navn Thomson, og et tredie over den afdøde danske Gesandt i Dresden, Kammerherre v. Irgens Berg h. Paa samme Tid har Thorsvald sen udført en Cyklus af fire Basrelieffer, fremstillende Amors Magt over Elementerne, og fuldbendt Busterner af Storhertuginde Helena af Rusland, af Hertugen af Bracciano og af en Marquise Firenze. Akademiets Samling af Gipsafstøbninger over Thorsvald sen s Arbeider, er i det afsigte Aar bleven beriget med en Afstøbning af hans Dobefont til Myklabykirke paa Island, en Samarbejdelse af den allerede tidligere udførte Dobefont til Brahe Trolleborg Kirke.

Med en anden skjon Tilvæxt er Akademiets Kunst-

samling i dette Aar blevet beriget, idet det naadigst har behaget Hds. Kongl. Høihed Prindsesse Caroline Amalia at skænke denne Stiftelse en Afstøbning af det skønne colossale Polluxhoved fra Montecavallo.

Fra Artist Wisen, som, efter at Reisetipendiet og den ham skjenkede Forlængelse deraf allerede i Aaret 1828 var udløbet, endnu fortsatte sit Ophold i Rom, har Akademiet erfaret, at han i det sidstafvige Aar har lidt under en vedholdende Sygdom. Smidlertid haabe vi, at han nu ved sin gjenvundne Helbredelse ogsaa maa vinde nye Kræfter og Opmuntring i sin Kunst, til med Held at fortsætte den Kunstnerbane, hvortil man med saa megen Grund sætter saa store Forhaabninger. Fra hans Haand forventer Akademiet snart at see et hjemsendt Arbeide, Statuen af en Blomsterpige, hvilken han har udført i Marmor, ifølge Hs. Kongl. Høihed Prinds Frederik Carl Christians naadigste Bestilling.

Fra den reisende Artist, Architecten Frederik Ferd. Friis har Akademiet jevnlig haft den Glæde at modtage Efterretning om, hvorledes han under sit Ophold i Rom ved en samvittighedsfuld Stræben søger at fuldende sine Studier. Akademiet forventer fra hans Haand et Arbeide, som nu formodes tilendebragt, nemlig Tegningerne til en fyrstelig Villa. Naar dette Arbeide er fuldendt og han i Neapel og dens Omegn har gjort sig bekendt med de derværende Aldtidsminder, vil han, understøttet ved en Forlængelse af Stipendiet indtil Aarets Slutning, tiltræde Hjemreisen og paa Tilbageveien opholde sig nogen Tid i Paris.

Akademiets anden reisende Artist, Historiemaleren Ditlef Blunck, har indberettet, at han under sit Ophold i Rom, hvor han ankom sidstafvige Sommer, der har været beskæftiget med et stort historisk Malerie, hvilket han dog, hindret ved det i Rom indtrufne ugunstige Veirigt, endnu ikke har kunnet fuldende. Han har, foruden dette Malerie og adskillige Portraiter, udført et mindre historisk Billede, fremstillende Ulysses paa Calypsos Ø, ifølge Bestilling af Hofraad Hambroe.

Ogsaa Akademiets Eleve Troels Lund, som, understøttet af Fondet ad usus publicos har opholdt sig i München, Wien og Mayland for at uddanne sig i Theatremaleriet, er i Decbr. afvige Aar ankommen til Rom.

Eleven, Bataillmaler Sonne, som ligeledes nyder Reiseunderstøttelse af Fondet ad usus publicos, har til Aka-

demiet indberettet, at han er beskæftiget med at fuldføre et Malerie, der fremstiller en Scene af Tyrulerkrigen i Aaret 1805, og af den indsendte Erklæring fra Prof. Hefs i München, har Akademiet Grund til i dette Arbeide at forvente en tilfredsstillende Prøve paa denne unge Kunstners betydelige Fremgang."

Beretningen gik nu over til at ommelde de i det henvundne Aars Løb skeete Forandringer; ihenseende til sammes Bestyrelse og Lærepladser: Hr. Prof. og Ridder Eckersberg's Afrædelse fra Directeur-Embedet, i hvilken Anledning Professorens ydedes Akademiets Tak for "hans varme Omhu og redelige Bestræbelser til denne Stiftelses sande Vel" —; Valget af en Directeur og en Caserer (som allerunderdanigst er indstillet til allerhøieste Stadfæstelse); Dhr. Cand. philos. N. Hovens og Billedhuggeren H. Freunds Udnævnelse, den Første til at betrage det ved Hr. Statsraad og Ridder Schouws Fratrædelse ledigtblivende Professorat i Kunsthistorie og Mythologie, og den Sidstnævnte til Professor ved Modelskolen (hvorhos det allernaadigst har behaget Hs Majestæt at skænke Kunstneren en Frihelig med tilhørende Attelier i Civil-Statens Materialgaard); og den fete Forøgelse i Antallet af Akademiets Profesorer derved at Professorens i Perspectiv, Stereotomie og Skyggelæren, Hr. G. F. Hetsch er udnævnt til overordentlig Professor i Architecturen (ifølge hvilken Udnævnelse Valg til Besættelsen af den ledige Professorplads i Architecturen er blevet udsat indtil det maatte behage Akademiets høie Præsæs at finde sammes Foretagelse nødvendig). — Ligeledes ommeldtes, at Landskabsmaler Hr. H. Harder, Tegnelærer ved Sorø Akademie, er agreeeret paa et indsendt Malerie; og at Kunstakademiet, "af et Besøg, som den berømte svenske Landskabsmaler Prof. Fahlcrank i forrige Sommer aflagde i Kjøbenhavn, tog Anledning til at forøge dets Uresmedlemmers Antal, ved at optage denne udmærkede og høitbævede Kunstner til Uresmedlem."

"Derimod", heed det videre, "beklage vi i indværende Aar Tabet af tre Uresmedlemmer, nemlig Hs. Durchl. Fyrst Peter Frederich Ludwig til Lübeck, Hertug til Holsteen Gottorp, hvem Akademiet i et halvt Aarhundrede havde den Ære at tælle i dets Uresmedlemmers hæderlige Række. Ligeledes beklager Akademiet Tabet af dets Uresmedlem, Englands vidtberømte Portraitmaler Sir Thomas Lawrence, Præsident for Kunst-Akademiet i London, som siden 1823 hædrede denne Stiftelse med sit store Kunstnernavn.

— Men bybest savne vi i denne Kreds hiin Kongens høitbetroede Raadgiver, Videnskabernes og Kunsternes høitlige Ven, det Stores og det Godes veltalende Lovpriser, Akademiets mangeaarige Veileder, Hs. Excellence Geheim-Statsminister Dve Malling! Dgfaa denne Stiftelse bringer sine Blomster til den Urne, som, bedugget af en sorgende Families Taarer, næsten skjules under Skylden af de Krandsse, hvormed det erkjendtlige Fædreland smykkede hans Gravsted. Hans Medvirking skyldte vi Akademiets allernaadigste Fundats af 28 Juli 1814, og hvor ofte kaldtes han ikke senere til at være Veileder og Raadgiver i denne Stiftelses Anliggender? Og hvor blid var da hans Tale? hvor oplysende hans Raad? hvor fortroligt hans Blik i Alt, hvad der angik denne Stiftelses Hæder og Bøjsker? — Hans Navn staaer derfor antegnet i Akademiets Raabøger, og saalænge Danmarks Lovsal skygger over hans Grav, vil ogsaa Musens Krands hænge uvisnelig om hans Urne!"

Akademiets Forsamling endtes, paa sædvanlig Maade, med Beretningen om dem af dets Artister og Elever, der ere tilkjendte Præmier:

Ved Guldpræmie-Concourset i sidstafvige Aar har Akademiet i Modelskolen givet Opgaven: Jesus, som helbreder de Syge, efter Matth. 15 C. 29 og 30 B. og tilkjendte Historiemaleren, Artist A. R. Schler, den store Guldmedaille, og Billedhuggeren Niels Simonson og Eleven M. Rørbye, den mindre Guldmedaille. I Bygningsfaget blev givet Opgaven: et Løshuus med et Generalitet og en Generals Bolig, og i denne Concours tilkjendte Akademiet Artist Christian Hanssen den store Guldmedaille og Eleverne Vinde søll og H. Jensen den mindre Guldmedaille. I Concourset for de udsatte Pengepræmier blev i Modelskolen Præmierne tilkjendte Elev J. Friedländer for en malet Figur efter Model og Elev G. Borup for en modelleret. I Bygningsfaget var givet Opgaven: en Bryggergaard med fuldstændigt Bryggerie, Køllet til Maltgjøren og Pakhuusleilighed, og den udsatte Pengepræmie tilkjendtes Eleven Hylmänn. I Denamntfaget var udsat en Præmie for en modelleret Copie af Antonius og Faustinas Tempel i $\frac{1}{2}$ Størrelse og Præmie tilkjendtes Elev Jørgensen, og en anden Præmie for den bedste Tegning efter samme Friese tilkjend-

tes Eleven Georg Kreeg. Til den udsatte Præmie i Landkassafaget indstillede sig ingen Concourenter.

Hernæst navngaves de Elever og Lærlinger, som efter den sidstafholdte Quartals-Concours tilkjendtes Præmier eller Dpshyttelse.

Slutteligen fremkaldtes de Artister og Elever, som ved Talent og Flid have i det sidstafvige Aar gjort sig værdige til Akademiets Medailler (hvilke, foruden de ovenfor nævnte Guldpræmie-Concourenter, vare følgende til Sølvpræmien Concourender: Af Modelskolen Jul. Friedländer, J. Madsen, Constantin Hansen og G. Borup (tilkjendte den store Sølvmedaille) og H. Agril, Fred. Møller og P. Raadsig (den lille Sølvmedaille); og af Bygningskolen: P. Simonson (den store); J. Deinger og G. Kreeg (den lille Sølvmedaille) og disse modtoges nu af Hs. Kongl. Høiheds, Akademiets høie Præsides egen Haand den akademiske Udmærkelse.

Conversations- og Nyheds-Post.

Theatret.

I Onsdags opførtes for første Gang: "Amors Genies Streger", originalt verificeret Lykspil i 2 Acter, af Forfatteren til "Dr. Burchart og hans Familie." Et verificeret Lykspil hører til Sjeldenhederne paa vort Repertoire, og dets Udførelse vilde have frembudt ikke faa Misligheder alene ihenseende til Bersecitationen, hvis et saavel Rollebesætningen som Indstuderingen og Ensemblet havde været saa ualmindelig heldig som det med dette Stykke var Tilfældet. Om end ikke Planen til dette Lykspil og de derved fremførte komiske Situationer kunne siges at være aldeles nye, savner Behandlingen dog ligesaalidet Originalitet som Vittighed og Lune; Charactererne ere i det Hele velkildrede og vedligeholdte; Dictionen let og flydende, og man kan overhovedet ansee dette lille Stykke for en sand Berigelse af vort paa Smaastykker mere quantitativt end ihenseende til Gehalten frugtbare Repertoire. Hr. Dr. Ryge som Obersten, Md. Wexschall og Jfr. Pätges som hans Døtre, Hr. Winsløw jun. som Robert og Dhr. Nielsen og Stage, som de tvende rollestiftende Beilere, Brienne og Werner, bidroge alle ved en rigtig Dpfatning af Characteren og kjendelig Omhu for Bersecitationen, til at have Udførelsen (der maaskee isærdeleshed vanskeliggjøres ved den ualmindelige Mængde af a parte-Replikker), og Stykket morede saaledes heeltigjennem og optoges med almindeligt og udeelt Bifald.

Udgiven af A. V. Siange. Trykt i det Kongl. Postkontoir.

For dette Blad, som med Kongelig allernaadigst Billaadelse, forsendes med Posten, saavel i Danmark som i Hertugdømmene, tegner man sig beti Staden paa Hjørnet af Adelsgaden og Søbersgade No. 8 i Stuen, og i Provindserne paa alle Kongelige Postkontoirer.